

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Výlet spolča
holek

Co je půst?

Prosperita rodiny

Opat chuligán

Cesta na Golgotu

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktori

Lucie a Dominik Gruzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla prispeli

Stanislava Gruzová, Lucie
Gruzová, Stanislav
Herynek, Otec Jirí,
Maruška Javorová, Kája
Krejčí, Jirí Sluka

Príspevky

pokud chcete prispet do
casopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisku

Obsah

- 1 K ížové cesty
Karneval
Velikono ní po ad Bohoslužeb
Duchovní hudba
- 2 Krátká myšlenka pro postní dobu
Cesta na Golgotu
Co je postí?
Hosanna in excelsis
- 3 Jeslíková pobožnost
K íž
Exercicie na Velehrad
- 4 Výlet spol a holek
- 5 Prosperita rodiny...
Váno ní radost vs postní doba
- 6 Opat chuligán
K zamyšlení
- 7 Poselství svatého Otce Františka

Slovo redaktor

Milí farníci,
spole n mi silami p inášíme postní íslo asopisu a obracíme se na Vás s prosbou:
Hledá se n kdo, kdo by cht l dlouhodob do asopisu p íspívat i má kapacitu
k vedení n jaké rubriky. V p ípad zájmu nás kontaktujte.

Chceme Vám p át, kéž je Vám naše radostn postní íslo pot chou pro mysl.

Lucie a Dominik Gruzovi

K ížové cesty v postní dob

K ížové cesty se budou konat ve st edu a v pátek p ede mší svatou v 17:30 a o ned lích
cca v 9:00 (mezi dopoledními bohoslužbami). Je možno se vzadu na nást nce
zapisovat na tení k ížových cest. Prosíme ochotné farníky o tuto službu. N které
k ížové cesty povedou d ti – podle rozpisu na nást nce.

K ížová cesta na Velký pátek bude spole ná.

Karneval

Aby bylo na se t šit, tak již nyní avizujeme Karneval!

Bude 30.4.2017. Je to akce pro d ti a rodi e.

Velkou výzvou posledních let je rodinný kostým.

Kdo m že a chce, poj te do toho.

Velikono ní po ad Bohoslužeb

- 9.4. Kv tná ned le: 8:00, 9:45 mše svatá
13.4. Zelený tvrtek: 18:00 mše svatá,
19:00–23:00 možnost soukromé adorace,
23:00–24:00 spole ná adorace
14.4. Velký pátek: od 9:00 možnost soukromé adorace,
15:00 k ížová cesta,
18:00 velkopáte ní ob ady
15.4. Bílá sobota: od 9:00 možnost soukromé adorace,
20:00 velikono ní vigilie
16.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Pán :
8:00, 9:45 mše svatá s žehnáním pokrm
17.4. Pond lí velikono ní:
8:00, 9:45 mše svatá

Duchovní hudba

Ned le 16.4. 2017

9:45 Slavnost Zmrtvýchvstání pán – Hod Boží velikono ní

Max Filke (1855 – 1911)

Carl R. Kristinus (1863 – 1904)

Josef Gruber (1855 - 1933)

Robert Führer (1807 - 1861)

Josef J. Pihert (1845 – 1911)

Karl Nanke (1768 – 1831)

MISSAING, OP. 80

HAEC DIES, OP. 67 .1

TERRATREMUIT, OP. 85

PÍSE OVZK ÍŠENÍ PÁN , OP. 100

REGINACOELI, OP. 69

ALELUJA...

Ú inkují: sólisté, smíšený chrámový sbor a orchestr

Varhany: doc. MgA. Jan Král

ídí: Zden k Hatina, editel k ru

KRÁTKÁ MYŠLENKA PRO POSTNÍ DOBU

Nedomnívej se, že ten, na kom zrovna nezáří ty ctnosti, kterých by sis dokázal povšimnout, není vzácný v Božích očí. Je vzácný právě pro ctnosti, které ty nevidíš.

sv. Jan od Kříže

Každý touží po respektu a pochopení v tom, co v životě prožívá. A protože tato jeho touha nemusí odpovídat účtu, jaká píšou duchovním zkušenostem druhých lidí. Nepronikejme násilím do jejich srdce. Je to posvátný a intimní prostor. Převládá pýcha zařinovat hlodat nejen tehdy, když zanedbáváme péči o skrytý svět vlastního srdce. Odhalíme ho i v oslovování si práva na posuzování ducha druhých lidí. Srdce člověka obývá Bohem, proto se vždycky bude vymykat lidskému poměření. Nikdo neví, co přitahuje Boha ke konkrétnímu člověku. Jeho pohled se tolik liší od našeho. Biskup ze dvanáctého století Balduin z Canterbury napsal: „Často nám vlastní fantazie, druhý člověk nebo dokonce sám pokušitel podstrkuje něco, co budí dojem dobra, avšak v Božích očích si to nezasluhuje odměnou skutečné ctnosti. Existují totiž zdánlivé ctnosti nebo vady, které klamou srdce a šálí mysl, takže se dobro jeví jako zlo, a naopak zlé věci na sebe bere podobu dobré. Je to projev naší křehkosti a nevdomosti, nad kterou lze vyjádřit jen politování a která je člověku i nebezpečná.“

Z knihy 365 dní s mystikou Karmelu připravila KK.

CESTA NA GOLGOTU

Postní snažení pro děti i jejich rodiče

Postní doba je příležitostí jak se více přiblížit Bohu, sobě navzájem i druhým lidem skrze ukřižovaného Ježíše. Letos si budeme s dětmi v postním snažení připomínat cestu na Golgotu a místo Pánova ukřižování.

Na stole v kapli sv. Anny (naproti nové zpořádnice) bude připravena plastická cesta na Golgotu. Spolu s dětmi postupně během postní doby vyzdobíme cestu barevnými, papírovými kytkami. Na každé nedělní katechezi děti dostanou papírovou kytku s úkolem na týden a malý děvňáček. Po splnění úkolu si doma přilepí kytku na děvňáček a v kostele připevní podél cesty na Golgotu vpravo. Do postního snažení se mohou zapojit i rodiče. Kytky s úkoly jsou na katechezích připraveny také pro ně. Po splnění úkolu mohou zdobit cestu podél levé strany.

Pán Ježíš se za každého z nás osobně obtoval. Nesl těžký kříž a dobrovolně se za nás nechal ukřižovat. Pojme spolu vyzdobit symbolickou křížovou cestu nejen kytkami, ale především láskou, modlitbou, rozjímáním a dobrými skutky.

Vaši katecheté

CO JE POST?

Post není domem strachu, že snad nečiníš, co máš. Post není žalálem v nouzi i snad tváří bez úsměvu.

Je to setkání s Bohem, který na tvém práhu stojí. Je to láskyplné objetí a pohled z očí do očí.

A žebrák, jenž tě prosí, i chudák, který v naději doufá, nalezne pomoc a štít, ve tvém náručí se schoulí.

Neodvracej svůj jistý oblíbej...
Neutíkej před maličkým...
Nestraš se hladových...
Neodpírej sebe bližním...

V ten den vyjde ti Zora
a v temnotě září Světlo.
Před tebou Spravedlnost přijde,
až staneš se solí země a
světlem světa.

HOSANNA IN EXCELSIS

V mračeně draného pečiva
bohoslužby lásky...
Z hrozinek vytlačené víno
a potom krev Kristova,
sobotní buchta vzešlá
chléb a potom jeho Tělo.
Krabice od zápalek
je ciborium
tajně vynášené
do kriminálu věcí lidu.

Vybrala a upravila KK.

Život farnosti

Jesli ková pobožnost

V neděli 8. 1. 2017 ve dvanácti hodin se nkolik rodin a hlavně děti sešlo v kostele před betlémem. Děti naší farnosti a jednotlivá společenství se vili představení a scénky tak, aby oslavily narození našeho Pána, pobavily a mnohdy dojaly.

Atmosféra takto představení není plná trémy, t je zde jen malinko, ba naopak můžete vnímat nadšení dětí a oekávání rodičů a prarodičů.

Pan farář všechny vítá a jako první uvádí Zpěvák. Naše nejmenší děti totiž nevydrží nejdříve, nadšení je pak semele. Děti ve věku od dvou do šesti let představují stvoření svatá, ukazují krásy a jedinečnost stvoření, a vlastně dává odvahu, pro se Ježíši chtělo nás zachránit. Pak přichází hra na kytaru a zpěvy. Následně se dostáváme k nebeské bráně, kde se setkávají různí svatí a prosí o to, aby se do nebe dostala také jejich milá zvíátka. Velmi vtipné představení se vilo společenství dvanácti. Všichni naplněni nevšedním zážitkem zpíváme „Narodil se Kristus Pán“! Pan farář nakonec ještě všechny děti odmění náim zdravým i nezdravým.

LG

Malé zavzpomínání na ložské exercicie na Velehrad

Konaly se ve dnech 24. 7.– 30. 7. 2016 opět v exerciciálním domě Stojanov pod vedením otce Jiřího.

Být v pravý čas na tom správném místě se týká právě exercicií naší farnosti na Velehrad. Exercicie, strava pro duši, je dobré do svého života zařadit, tak jako výživné látky pro tělo do jídelníku. Exercicie znamenají: nechat se uzdravit Boží přítomností. Vyměnit svá řešení za Boží řešení.

Na exerciciích naerpáme existenci energii přímo ve zdroji života, tj. v Ježíšově srdci. Je nutné zapomenout na starosti všedních dní, ztíšit se, celý se Bohu odevzdat a naslouchat mu. Letošní témata zvolil pan farář jako zamyšlení nad ikonami i nad výjevy na malbách v chrámech, které navštívil při své letošní dovolené v Itálii. Dostali jsme tak zmenšenou možnost putovat s ním a trochu porozumět umleckému ztvárnění jednotlivých výjevů ze života Pána Ježíše i svatých. Vnímejme umělce jako hlasatele evangelia.

Myšlenek pro rozjímání bylo u každého tématu nespočet:

- Kristova podobizna posvícuje náš zrak.
- Beránek Boží je pramenem života a snímá hříchy svatá. Je vítězným potěšením pro toho, kdo jde za Ním.
- Duch Svatý spojuje Otce a Syna vzájemnou láskou. Dává se ve společenství, v modlitbě. Modli se, aby Duch Svatý dal tvé duši život už teď tady na zemi.
- Pochop hloubku ponížení Božího Syna. Až budeš po Kristu toužit, jako toužíš po vzduchu, budeš Beránka přijímat s užitkem.
- B h stvořil člověka ke svému obrazu a chtěl, aby člověk poznával a miloval. Lidská duše nezaniká a spojí se s tělem ve vzkříšení.

K ÍŽ

Dváb evna
a nic víc
to staí však
pro celý život

setásti jeho tíž
marná, ach marná,
rostlý jsi tak,
jen rozpažíš
a k íž se tvoí

tak Bohem stvořen
v svém lovenství,
aby se piznával
k své podstatě

je tíže lehká,
mže být,
neneseš sám,
jdeš s Kristem,
nadnáší
život i smrt
svou rukou lásky

a mžeš jít
svou cestou,
Bohem posílen

Vybrala a upravila KK.

- Ježíš Kristus je tvá í Otcova milosrdenství. Na sklonku života budeme souzeni podle lásky.
- U eky Jordánu došlo ke zjevení Nejsv t jší Boží Trojice. I já mám pro Boha hodnotu, protože ob toval svého Syna za m .
- Kdo vidí mne, vidí Otce. B h Otec je podobný Ježíšovi, jenom je více dosp lejší a božšt jší.
- Nehle na sebe, ale na Ježíše.
- Kdykoliv Boha vzýváme, je blízko. Kdykoliv nám n kdo ubližuje, B h je na naší stran .
- Jsem jedním z h íšníků . P ijmi ostatní h íšníky za své bratry. Nechej se nalézt Ježíšem.
- Nechybím Ježíšovi já? Nebyl jsem dost trp livý, abych po kal, až Ty, Pane, p erušíš své ml ení a zjevíš se mi.
- B h zakázal zlo. Zlo je d sledek h íchu. Pod božím laskavým pohledem povyrostu k radosti.
- Nepotla uj hluboké a svaté touhy. Je v nich síla a svoboda. Touhy od Ducha se nedají uml et a asem zesilují.
- Adorace je rozprost ením lov ka p ed Svatým Bohem. Myšlenka na adoraci nech se stane bytostnou pot ebou každého lov ka.
- Žid 12,1 - B h si p ipravil slávu i z úst svých nemluv at.
- Blahoslavená Panna Maria hluboce trp la a nabídla sv j nejvzácn jší dar, tj. Ježíše, aby byl zabit. 1 Kor 2,9
- Když obejměš zmu eného, zkrvaveného, uk ižovaného Ježíše, ste e po tob Jeho krev a obmyje t . Každé ráno se v Jeho ranách ujisti o tom, že On miluje tebe a ty miluješ Jeho, a pak b ž do sv ta.
- Láska Kristových ran se p ed ni ím nezastaví. Na probodeném srdci Krista najdu to, co hledám.
- Vírou p ijmi od Ježíše jakýkoliv projev Jeho p átelství. Bu prodlouženou Ježíšovou rukou. 1Kor13
- Chval Boha, vyvyšuj Ho, uctívej Ho. On je B h, Pán Pán , Král Král . Jedin Beránkova krev otevírá cestu do nebe.
- Všechnu lásku a krásu Boha musíme nasát do sebe a staneme se Boží chválou a Jeho d tmi. Skrze N ho a s Ním a v N m je všechna Tvoje est a sláva, Bože Ot e Všemohoucí...

Amen SG

VÝLET SPOL A HOLEK - 17.12.2016

V 8:00 jsme se sešly p ed farou v hojném po tu deseti lidí. Náš výlet jsme poté vložily do rukou Pánu a vydaly jsme se na tramvaj. Když jsme ekaly na autobus v Králov Poli, p idal se k nám farmá , kterému záškodník poschovával zví átka. Holky slíbily, že mu pom žou. Po vystoupení z autobusu jsme šly krásnou zasn ženou krajinou. Po druhém kilometru jsme si daly zaslouženou sva inku a aj, který nás zah ál. Potom p išlo na adu první zví e (prasátko), kterému m ly holky postavit dome ek. Byl krásný a obyvatelé lesa se na n j ur it dodnes chodí dívat. Když jsme potom našly i další dv zví átka, dostaly jsme se do blízkosti ko ských výb h . Jednoho kon jsme

po ádn vy istily, nakrmily a pohladily a pak se každá z nás mohla na n m zasloužen povozit. Po vrácení kon do výb hu za námi p išli dva oslíci. Byli srandovní a užily jsme si s nimi spoustu legrace. Zárove jsme se naob dvaly a trochu zah ály ajem, protože už jsme každá byla promrzlá na kost. Vydaly jsme se nádhernou cestou, kolem které rostly vysoké traviny. P ed Ku imí jsme na stromy v lese pov síly mrkvi ky a jablí ka pro zví átka. Vlák nám bohužel ujel p ímo p ed nosem. Našt stí jel do Brna také autobus, kde jsme si trošku odpo inuly a rozmrzly nám ztuhlé palce u nohou a nosy. Na fa e už jsme byly tak unavené, že jsme si rozdaly dáre ky, a pak jsme se rozešly do svých domov . Myslím, že každá z nás doma spala jako dudek.

MJ

Prosperita rodiny je rozhodující pro budoucnost sv ta

Bible je plná rodin. B h jako Trojice je spole enství lásky a rodina je jeho odleskem. D ti nejsou majetkem rodiny, ale darem. Ideologie „gender“ popírá p irozenou rozdílnost a vzájemnost muže a ženy. Institut manželství není spole enská konverzace, prázdňý rituál nebo pouhá vn jší forma závazku. (Ideologické kolonializace) Dít si zaslouží, aby se narodilo z lásky. Odpov dné p edávání lidského života.

Došlo k rozšt pení výchovy mezi rodinou a spole ností, mezi rodinou a školou. Rodina chrání život v každé jeho fázi, v etn té poslední. Církev je rodinou rodin. Detailn rozebrán hymnus na lásku 1 Kor 13,4-7 (s.66-67). Nenávist za nenávist posiluje jen existenci nenávisti ve sv t . Láska je n co víc než vn jší souhlas nebo forma manželské smlouvy. T i klí ová slova: dovol, d kuji, odpus . Sekularizace dnes zamlžila hodnotu celoživotního svazku.

Láska vždycky dává život. D ti jsou sv eným darem, každé je jedine né a neopakovatelné. Život dnešních muž a žen ukazuje na pot ebu silné injekce rodinného ducha. Každá žena má ú ast na tajemství stvo ení. Láskyplné propojení generací je zárukou budoucnosti a je také zárukou vpravd lidských d jin. Nep ítomnost d jinné pam ti je závažným nedostatkem naší spole nosti. Evangeliza ní a katechetické úsilí má být zam eno dovnit rodiny. Inflace nespln ných slib . Vytvo it prostor pro komunikaci od srdce k srdci. Zvláštní rozlišování p i pastora ním doprovázení odlou ených, rozvedených a opušt ných manžel . Nikdy nepoužívejte dít jako rukojmí! Respektování náboženské svobody pro všechny. P ehnaná pé e není výchova. Reálná svoboda má své meze a je podmín ná.

Rodina je první školou lidských hodnot, je prost edím primární socializace. Skute ná láska je vždycky nezasloužená, bezpodmíne ná a nezištná. Pat í né osobní a pastora ní rozlišování. Nikdy nejde o snahu snižovat nároky evangelia. Láska p ikrývá všechny h íchy (1 Petr 4,8). Rodina je domácí církví a sou asn žívoucí bu koukprom n sv ta.

JH

Váno ní radost versus p icházející postní doba

Letos se nám nepoda ilo dát dohromady váno ní íslo asopisu, kde bychom se radovali a p inesli jist mnoho zábavných lánk . Cht la bych alespo tímto p ísp vkem p ipomenout radost z narození, radost z obdarování a obdarovávání a zárove p ítomnost Ježíše mísící se s údivem nad tímto zázrakem.

Napadá m také jiný obraz. U edníci plující na lodi, ohromeni Ježíšovými kázáními a mocí, povídající si o zážitcích. A najednou Ježíš krá í po mo i. Jaké p ekvapení! Jaká absurdita! Pop ení p írodních zákon !

Petr chce jít za Ježíšem. Odvážný chlapík! Ježíš íká: „Tak poj .“

Dokážete si p edstavit, že krá íte po vod a nepono íte se? Popíráte zákon gravitace a vlastnosti vody. Jezero je možná rozbou ené a vy m žete p ekra ovat vlny, aniž byste se namo ili.

Probírala jsem tuto scénu s d tmi ve Zp vá ku a ony mají jasno. „No, když voda zmrzne, jde po ní chodit.“ – „Žabky taky chvilku chodí po vod .“

D v ra, že pokud jsme s Ježíšem, m žeme d lat v ci, které nemusí dávat smysl. A na druhé stran strach. Možná se Petr podíval pod nohy a strach ho zaplavil a už se no í. Ale Ježíš je tu. Sta í požádat a Petr zase popírá zákony p írody.

Napadá m , jestli práv doba postní není dobrý as v cvi ení se v této d v e, vyv rající z radosti p ítomného Ježíše, a v odbourávání strachu.

LG

P E T T E S I:

Monika Elíšková
OPAT CHULIGÁN aneb Dobré dílo Anastáze Opaska

Kniha zrcadlí podivuhodný, Bohem i lidmi naplněný život benediktina Anastáze Opaska, jeho strasti i radosti životní a duchovní cesty. Kniha je také plná svědectví známých českých osobností kultury i politiky, jako jsou například Pavel Tigríd, Václav Malý, Jan Ruml, Petr Kolář atd.

Pavel Tigríd vzpomíná: Byl tam v Bevnov s námi také bledý pán, v němž již trochu shrbený, oblečený do roucha benediktina – starý pán, ale z očí mu až vyzýval zářivá mladistvá radost, veselí, laskavá vstřícnost, víra v dobrou budoucnost. A vidíte, ten krásný a stále statný muž, opat bevnovský Anastáz

Opasek, to vlastně mohl všechno už dávno vzdát, umdlet v naději, vyerpán pokojem, zasažen i jen pomyšlením, že v jeho kdysi krásném bevnovském klášteře se usadila spodina české společnosti, která špáky od cigaret zamačkávala do stalet starých fresek a pivní láhve otevírala o veje vykládaných dveří. Táž spodina, držící moc, jak se zdálo pevně a nadlouho, odsoudila tehdy nejmladšího českého opata k doživotnímu žaláři a držela jej jedenáct let v věznicích v zemích československé republiky. Po roce 1968 následovalo dvanáct let v exilu, o němž mohl Anastáz Opasek usoudit, že bude delší než délka jeho života. A zase, hle: je tu s námi ve svobodné demokratické republice české, v tom svém Bevnově, o němž se mohl domnívat, že už ho nikdy neuvidí.

*Vydalo Karmelitánské nakladatelství
Verše Anastáze Opaska:*

K ZAMYŠLENÍ

Milosrdenství

Čím déle o něm přemýšlím, tím se mi zdá dležitější a potěšnější.

Olej

Někdy jdou věci ztuhle nebo vůbec nefungují. Už jako kluk jsem žasl nad tím, že i když stačí opravdu jen kapka oleje a drhnoucí skřípající ložiska se uvolní, kola se najednou otáčejí snadno a věci se dávají do pohybu skoro samy – bez velké námahy. Tak je to nejen u motorů a různých strojů, ale i ve vztazích. Tím pravým a skutečně zázračným olejem pro vztahy je milosrdenství. Odpuštění, trpělivost, úcta, dobrá rada, pomoc druhému v nouzi, modlitba... Jako kluk jsem měl snahu namazat kde co. Chodil jsem po bytě s olejnou kůrou a mazal panty dveří, epy na žek, hřídelky vodovodních ventilů. Zcela vyčítat jsem se mohl na bicyklu a šicím stroji. Ty mají tolik ložisek a převodů! Občas jsem tehdy pro sebe a pro bráchu šel ryzně hrát. Náš hlasitě rachotící stroj značky Singer se po namazání změnil v tiše plynoucí koičku, šití se zrychlilo a stalo se radostí.

Mám silný pocit, že naše rodiny a společnost vbec nemají na jak příliš mnoho tucích ploch a zadržlých ložisek. Možná nejsem sám, kdo si myslí, že chtějí vše rozhábat silou seřadit a míjí únikem. Co takhle vzít olejničku ku milosrdenství a začít po kapkách tu a tam promazávat? Někdy se musí stroj vztahů napřed opatrně rozebrat, aby mazání bylo účinné, a pak zase složit. Ale tuším, že výsledek by mohl stát za to.

Akvárium

Od detských let mi připadalo zvláštní, že pro živou bytost mohu vytvořit malý svět, který je zcela závislý na tom, co do něj vložím. Mluvím o akváriu, ale jsou i další podobné možnosti. Dokud dovnitř nenaliji vodu, nemají ryby v něm plavat. Když nezajistím ve vodě kyslík, ryby se zakrátko udusí. Podobně s krměním, teplem, světlem...

Když Bůh vytvořil svět, vložil do něj vše, co kdy za celé dny budeme potřebovat. Nic možná přímo, v tšinu ostatního jako skrytou možnost, jako princip, který se někdy později projeví a bude za vhodných okolností využit.

Na rozdíl od akvária, do něhož já jako tvorec vkládám „cizí“ v cizí odněkud zvenku, ze světa kolem mne, Bůh vytvořil vesmír i nás ze sebe samého. Vzal nás zvenku, ale ze své podstaty. Velmi zjednodušeně řečeno: Kromě něho před stvořením nic jiného nebylo, proto nebylo odkud brát.

Vše, co nás obklopuje, v něm žijeme, čeho se dotýkáme, co vidíme i co nevidíme, jak souvisí s ním. On je zdrojem prostědí i nás, lidí do prostědí vsazených. V něm žijeme, pohybuje se a jsme (Sk 17,28).

Akvarista požívá s tím, že bude odstraňovat kal, aby rybičky nezahynuly ve vlastní špíně. Bude seškrabávat špínu ze stěny a odstraňovat přemnožené vodní šneky. Pomůže tím udržet rovnováhu pro život ryb a pro krásu.

Bůh se předem rozhodl, že v pravou chvíli odstraní kal neposlušnosti a hříchu, který my lidé budeme přibírat. Boha neobtěžuje,

když od něho něco potřebujeme, a neunavuje ho se o nás starat. Ve své dobrotě a genialitě vytvořil jedinečný prostředek umožňující odstranit poruchy vnášené do systému člověkem v podobě chybných rozhodnutí a hříchů. Sám ho používá nejvíce ze všech.

Tím účinným nápravným prostředkem je milosrdenství. Dokáže zacelit pukliny ve vztazích pomocí odpuštění a smíření. Dokáže podepřít a posadit tam, kde se hroutí smysl života. Umí dobrou radou, nadhledem a trpělivostí najít východisko v beznadějně situaci. Má schopnost dávat a přát druhému tam, kde se jinak jen bere a závidí.

Milosrdenství je elixírem života, zázračným lékem, který uzdravuje příjemce a obohacuje dárce. Kdybychom jen věděli, jak velkou cenu má před Bohem, neváhali bychom s jeho rozdávaním. Vždy máme tolik příležitostí ve svých životech.

JS

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2017

Slovo Boží je dar. Druhý člověk je dar.

Draží bratři a sestry, postní doba je novým začátkem a cestou, která vede k bezpečnému cíli: k velikonočnímu zmrtvýchvstání a ke Kristovu vítězství nad smrtí. Toto období se vždy na nás obrací s naléhavou výzvou k obrácení; k tomu, aby se vrátil k Bohu „celým srdcem“ (Joel 2,12), neuspokojoval se přímým životem, ale aby ve svém přátelství s Pánem rostl. Ježíš je v něm přítel, který nás nikdy neopustí, a přestože ho ešime, trpělivě očekává, že se k němu vrátíme. Tímto očekáváním projevuje svou vůli k odpuštění (srov. Homilie při mši sv., 8. ledna 2016). Post je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostědnictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: post, modlitba a almužna. V základě toho všeho spoívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobenství o boháči a Lazarovi (srov. Lk 16,19–21). Nechme se inspirovat touto tak významnou pasáží, jež nám poskytuje klíč k pochopení toho, co máme konat, abychom dosáhli pravého štěstí a v něhož života, a povzbuzuje nás k upřímné konverzi.

1. Druhý člověk je darem

Podobenství za jiným tím, že představuje dvě hlavní osoby, avšak pouze chuť je popsán podrobněji: nachází se v zoufalé situaci a nemá sílu se z ní dostat; leží u boháčových dveří a jí drobty, které spadnou z jeho stolu, po celém těle má rány a píchá jej psi, aby mu je lízali (srov. v. 20–21). Je to pochmurný obraz poníženého a pokorného člověka.

Scéna vyzní ještě dramatičtěji, když vezmeme v úvahu, že chuť se jmenuje Lazar; jméno plné příslibů, jež doslova znamená „Bůh pomáhá“. Nejedná se tedy o anonymní osobu, ale má přesné rysy a představuje se jako jedinec, s nímž se pojí jeho osobní historie. Zatímco pro boháče je jakoby neviditelný, nám se stává blízký a získává svou tvář. A jako takový je darem a neocenitelným bohatstvím. Je to bytost, která je chťná, milovaná a na niž Bůh pamatuje,

i když ve své konkrétní situaci je jako lidský odpadek (srov. Homilie při mši sv., 8. ledna 2016). Lazar nás učí, že druhý člověk je darem. Správný vztah s lidmi spoívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chuť u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje pro nás apel k obrácení a ke změně

života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, a už je to náš soused nebo neznámý chudák. Postní doba předstává před námi jako pro to, abychom otevřeli dveře každému potřebnému a poznali v něm nebo v ní Kristovu tvář. Každý z nás potkává na své cestě někoho takového. Každý život, jenž nám jde naproti, je darem a zaslouží si péči, úctu a lásku. Boží slovo nám pomáhá otevřít oči, abychom přijali život a milovali ho, především když je slabý. Abychom však mohli takto jednat, je potřebné vzít vážně to, co nám evangelium odhaluje o onom bohatství.

2. Bohatství nás oslepuje

Podobenství je nesmlouvavé ve zpodobení, jímž ukazuje rozporuplnou situaci, ve které se nachází boháč (srov. v. 19). Na rozdíl od Lazara je to osoba bez jména a je označen pouze jako „boháč“. Jeho hojnost se odráží v šatech, jaké si obléká, a v jejich předehnaném předepychu. Šarlat byl totiž velice cenný, více než stříbro nebo zlato, a proto byl vyhrazen bohatstvím (srov. Jer 10,9) a králům (srov. Sdc 8,26). Kment byl zvláštní lněné plátno, které dodávalo odvozeným posvátný charakter. Bohatství tohoto člověka je předehnané i proto, že je navyklý každodenně se předvádět: „Každý den předával skvělou hostinu“ (v. 19). V něm se dramaticky ukazuje porušenost zpodoběním, která se uskutečňuje ve všech následujících výrazech: v lásce k penězům, v marnosti a v pýše (srov. Homilie písmo sv., 20. září 2013).

Apoštol Pavel říká, že „kořenem všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6,10). Ta je hlavním motivem korupce a zdrojem závisti, hádek a podezírání. Peníze nás nakonec mohou ovládat a stát se tyranským idolem (srov. apoštol. exhortace Evangelii gaudium, 55). Místo toho, aby se nám peníze staly nástrojem služby pro konání dobra a vytváření solidarity s druhými, mohou nás i celý svět zotrokovat logikou sobectví, jež nenechává prostor lásce a je předělkou pro mír.

Podobenství nám také ukazuje, že boháčova nenasytnost ho vede k marnivosti. Jeho osobnost se realizuje v okázalosti a v tom, že předvádí druhým, co si může dovolit. Okázalost však zakrývá vnitřní prázdnotu. Jeho život je uzavřen ve vnějškovosti a v té nej povrchnější a nejvíce pomíjející existenci dimenzi (srov. tamtéž, 62).

Nejvyšším stupněm morálního úpadku je pýcha. Bohatý člověk se obléká, jako by byl králem, předstíraně se chová, jako by byl nějakým bohem, a zapomíná, že je obyčejným smrtelníkem. Pro člověka zkaženého láskou k bohatství neexistuje nic jiného než jeho „já“, a proto lidé kolem něj jsou mimo jeho zorný úhel. Předpoutanost k penězům plodí určitý druh slepoty: boháč nevidí hladového chudáka, posetého ranami a vyčerpaného svým ponížením. Když se díváme na tuto postavu, chápeme, proč evangelium tak ostře odsuzuje lásku k penězům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pány. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, anebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu“ (Mt 6,24).

3. Slovo je darem Evangelium o boháči a chudém Lazarovi nám pomáhá, abychom se dobře připravili na blížící se Velikonoce. Liturgie Popele ní stědy nás vyzývá, abychom prožili podobnou zkušenost, jakou velice dramatickým způsobem prožívá i ten boháč. Když nám kněz označuje čelo popelem, opakuje slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ Boháč i chudák umírají a hlavní část podobenství se odehrává na onom světě. Obě postavy najednou objevují, že „nic jsme si přece na světě nepřinesli a nic si z něho také nemůžeme odnést“ (1 Tim 6,7).

Naš pohled se upírá k onomu světu, kde boháč vede dlouhý rozhovor s Abrahamem, jehož nazývá „otcem“ (Lk 16,24–27), a tak projevuje svou předslušnost k Božímu lidu. Tento detail ukazuje jeho život v ještě větší rozporuplnosti, protože až dosud nebylo řečeno nic o jeho vztahu s Bohem. Ve skutečnosti nemohl Bůh v jeho životě žádné místo a jediným bohem si byl on sám sobě. Až uprostřed muk onoho světa poznává boháč Lazara a přál by si, aby trochou vody zmírnil jeho bolesti. Skutky, jaké požaduje od Lazara, jsou podobné těm, které měl sám boháč vykonat, ale nikdy je nevykonal. Abraham mu tedy objasňuje: „Ty ses měl dobře už zažívat, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje a ty zakoušíš muka“ (v. 25). Na onom světě se znovu nastoluje určitá rovnost a bolesti života se vyvažují dobrem.

Podobenství přináší svým pokračováním poselství všem křesťanům. Boháč, jehož bratři ještě žijí, prosí Abrahama, aby k nim poslal Lazara s napomenutím; ale Abraham mu odpovídá: „Mají Mojžíše a Proroky, a je uposlechnou“ (v. 29). A na boháčovu námitku

reaguje: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se p esv d it, ani kdyby n kdo vstal z mrtvých“ (v. 31).

Tím vystupuje na povrch bohá v pravý problém: ko enem jeho zla je to, že nenaslouchal Božímu slovu; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. Boží slovo je živou silou, schopnou vyvolávat v srdcích lidí konverzi a znovu je nasm rovat na Boha. Zavírat své srdce p ed darem Boha, který hovo í, má za následek, že se srdce uzavírá daru, jímž je bratr.

Drazí brat i a sestry, postní doba je p íhodným ásem pro to, abychom se obnovili setkáním s živým Kristem ve slov , ve svátostech a v bližním. Kéž Pán – který b hem ty iceti dní na poušti p ekonal pokušitelovy nástrahy – nám ukáže cestu, po níž máme jít. Kéž nás vede Duch Svatý, abychom šli po cest obrácení a znovu objevovali dar Božího slova, abychom byli o išt ni od h íchu, který nás oslepuje, a sloužili Kristu p ítomnému v pot ebných brat ích. Povzbuzují všechny v ící, aby vyjád ili tuto duchovní obnovu i svou ú astí na postních aktivitách, které v r zných ástech sv ta po ádá mnoho církevních organizací s cílem posilovat kulturu setkání v jediné lidské rodin . Modleme se jedni za druhé, abychom skrze svou ú ast na Kristov vít zství dokázali otevírat svoje dve e slabému a chudému. Pak budeme moci v plnosti prožívat velikono ní radost a sv d it o ní.

Papež FRANTIŠEK

Postní cesta - od Popeleční středy k Velikonocům

